

ловѣцы, той имаше естествено безстрашна душа и силна воля; обичаше наистина парить, но не са отстъпваше и прѣдъ по-горня и непоборима сила. Скърцаше съ жббы само като помысляше какъ да ся върне празель и да остави между Ян-кытъ безчестно име. На туй нека приложимъ, че той бѣше Френець и мысляше че държи въ рж-цѣтъ си прѣпореча на Франціѣ въ чуждѣ странѣ. Да обезчести и този прѣпореча не ще ли речеше да обезчести отечеството си? Туй като примысли той рѣши са или да си добые правото или да умре.

Щомъ съмнѣ, Бюсси станѣ, облече ся по-гы-здавичко, пхнѣ реворвера въ джоба си, а ножа на пояса си подъ суртука; обѣдва спокойно и отиде да посѣти Самуила Буттерфлая. Трѣба да забѣлѣжимъ, че сичкыйтъ градъ го познаваше. *Сіото-Тоунг* твърдѣ рѣдко ся посѣщава отъ чужденцы и откритата физиномія на Френеца не приличаше на обтегнатытъ, костеливы и мрачны лица на Американцытъ. Млада една п хубавичка Ирландка, която служаше въ гостилницата, като познаваше вчерашното събытіе и желѣаше за Бюсси, постара са да го отклони отъ да излѣзе.

— Хубава момче, рече Френецьтъ, туй е невозможно; трѣба да излѣзѣ.

— Пазете са, господине; лошы памѣренія иматъ за тебе. Патрикъ ми каза, че сте ще ли да убіете Г-на Жоржа Вашингтона Буттерфлая.

— Че кой е този Патрикъ?